

עפ"ת 21690/06/18 - חנניה אטיאס - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 21690-06-18 אטיאס נ' מדינת ישראל 10 אוקטובר 2018

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער

חנניה אטיאס - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד חיים כהן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל-אביב יפו (כב' השופט ע' יהב) (להלן: "**בית משפט קמא**") בו הורשע המערער ונגזר דינו לקנס, פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה ופסילה מותנית - הערעור הוגש על הכרעת הדין בלבד.

2. נגד המערער הוגש ביום 17.03.16 כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של נהיגה וכניסה לצומת כשברמזור אור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: "**ת"ת**") ונהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיפים 62(2) + 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

3. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 04.12.15 עת נהג המערער על אופנוע התקרב הוא לצומת ברחוב הרכבת בתל-אביב מכיוון דרום צפונה, כאשר מערכת הרמזורים במקום פועלת כתקנה. במקביל נהגה ברכב הגברת אור בירוק והתקרבה לצומת מימין כיוון נסיעת המערער ונכנסה אליו בחסות האור הירוק. המערער, כך כתב האישום - חצה את קו העצירה של הצומת באור אדום, נכנס לצומת, חסם את דרכו של הרכב שנהגה בו אור בירוק וכלי הרכב התנגשו.

בתאונה נחבלה נהגת הרכב, המערער ונוסעת שהורכבה על אופנועו נחבלו חבלות של ממש וכלי הרכב ניזוקו.

4. ביום 28.06.16 כפר המערער באמצעות בא כוחו במיוחס לו בכתב האישום, בטענו, בקליפת אגוז, כי המערער נכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור ואילו המערבת, המתלוננת, היא זו שנכנסה לצומת באור אדום.

5. בשל כפירתו של המערער בעובדות כתב האישום שמע בית משפט קמא ראיות - מטעם התביעה הועדו המערבת אור בירוק, השוטרים רס"ר דוד ירמי שוטר סיור, רס"ב שלמה מזרחי בוחן תנועה שחקר את התאונה ושלושה אזרחים, עדים להתרחשות התאונה ונסיבותיה.

באמצעות עדי התביעה הוגשו מסמכים כדו"ח בוחן (ת/9), דו"ח שוטר הסיור (ת/4), תכניות הרמזורים ותרשים הצומת עמוד 1

(ת/8, ת/10), אמרת נאשם (ת/1) ועוד.

המערער העיד להגנתו וכן הועדה לאותה מטרה בתו, הנוסעת על האופנוע.

6. לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים בכתב הכריע בית משפט קמא את הדין לחובתו של המערער בהכרעת דין ארוכה, מפורטת ויסודית בה בחן את כלל הראיות שבאו בפניו וקבע בהאי לישנא: **"לאחר בחינת ראיות התביעה ושמיעת העדים, אני קובעת כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה עד כי לא נותר בלבי ספק ולו הסביר שהנאשם הוא זה אשר נכנס לצומת כשברמזור דלק האור האדום"**.

בית משפט קמא קבע את קביעתו זו על סמך עדויות העדים שהועדו בפניו ושוכנע שעולה מהראיות **"תמונה שלמה ומהימנה לגבי האירוע"**.

בהתאם לעדויות שנשמעו בפניו, לתכנית הרמזורים, אף בהסתמך על עדות המערער, על מהירות נהיגתו ומקום התאונה שהוכח בעדויות העדים, מצא בית משפט קמא לקבוע בביטחון שהאחריות להתרחשות התאונה מונחת לפתחו של המערער.

את קביעותיו העובדתיות קבע בית משפט קמא על סמך התרשמויותיו כי **"...עדי התביעה עשו עליי רושם אמין ונראה שבאו לומר את דבריהם לא מתוך רצון לעזור תוך עיוות המציאות, אלא להעיד את אשר ראו..."**.

בית משפט קמא התייחס לטענותיו של ב"כ הנאשם באשר למחדלי חקירה כגון: אי-תפיסת סרטי מצלמות שתיעדו את הצומת, אי-עריכת בדיקות אלכוהול ואחרים והתייחס לטענה כי המעורבת הדיחה את העדים לתאונה להעיד לזכותה ודחה אותן אחת לאחת.

7. בערעורו בכתב ובטיעוניו בעל פה טען הסניגור הלכה למעשה, כי למערער "נתפר" תיק על-ידי הנהגת המעורבת אשר **"גייסה"** מיד לאחר התאונה במקום התרחשותה ומאוחר יותר באמצעות שיחות טלפון את הנוכחים במקום התאונה להעיד לטובתה, ואפשר אף שהללו כלל לא נכחו במקום.

כן הוסיף הסניגור וטען כי **"ההרשעה התבססה על עדויות 'עדי הראייה' בלבד וזאת כאשר אף עד לא ראה והעיד כי המערער עבר ברמזור אדום ולא היו אמצעים מכאניים או מצלמה שקובעים שהמערער נסע באור אדום"**.

המשטרה בחקירתה את התאונה התרשלה, כך המערער בערעורו, ולכן בית משפט קמא הכריע את הדין על סמך **"ראיות נסיבתיות"**, ללא ראיות ממשיות למרות מחדלי חקירה שפגעו בהגנתו.

8. המדינה בטיעוניה ביקשה לאמץ את קביעותיו של בית משפט קמא.

9. דין:

א. מצאתי לפתוח את דברי בתיאור התנהלות המערער בערעורו:

תחילה נקבע הערעור לשמיעה ליום 19.06.18. על פי בקשתו של הסניגור שטען כי ביום שנקבע לדיון הוא מופיע בתיק הוכחות בבית המשפט המחוזי בירושלים וכן בוועדת הכלכלה של הכנסת, נדחה הדיון ליום 19.07.18.

ב. מעט לאחר שהחל הסניגור בטיעוניו בדיון ביום 19.07.18 ולאחר שבית המשפט הצביע בפניו על

המשוכות הגבוהות לכאורה שעליו לעברן, הפתיע הסניגור בבקשה לדחות את הדין בערעור בשל נסיבותיו האישיות שמנעו ממנו להתכונן כהלכה לדין ובשל רצונו להגיש בקשה על פי סעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**).

בשל התנגדות התביעה ובשל שבקשות אלו לא הוגשו טרם הדין ומבעוד מועד, בית המשפט לא נעתר לבקשת הדחייה, עם זאת אופשר לסניגור להגיש מסמכים להוכחת טענתו שלא היה סיפק בידו להתכונן לדין.

הסניגור הגיש בכתב שתי בקשות: האחת, כפי שהותר לו "**הודעה מטעם ב"כ המערער בדבר המצאת מסמכים רפואיים ובנוסף, בקשה על פי סעיף 211 לחסד"פ**".

לאחר עיון במסמכים ובבקשה ובתגובות התביעה להן, לא מצאתי לקיים דיון נוסף בערעור ולא להיעתר לבקשה לצרף ראיות חדשות. הבקשה אינה עומדת בנסיבות, באף אחד מתנאי הדין לקבלתה (ע"פ 2697/14 **ניסים חדאד נ' מדינת ישראל** (06.09.16)).

ג. לגופו של ערעור, דינו דחיה.

עסקינן בתיק שיכול לשמש דוגמא קלאסית לנקבע שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון "**מושכלות ראשונים מנחים אותנו כי אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות, שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים. הטעם לכך הוא היתרון המובנה שיש לערכאה הדיונית על פני ערכאת הערעור כמי שרואה את העדים, שומעת אותם ומתרשמת מהם באורח ישיר ובלתי-אמצעי, ויכולה, לפיכך, לתור באופן מיטבי אחר אותות האמת העולים מן העדויות...**" (ע"פ 7532/12 **אדם איטל נ' מדינת ישראל** (11.12.12)).

ד. כך בתיקנו, במיוחד מקום בו שלושה עדים שבית משפט קמא התרשם שהם עדים ניטרליים וחסרי פניות העידו כי הנהגת המעורבת, המתינה עמם בכיוון נסיעתם, עד התחלף האור האדום ברמזור לירוק, ורק אז נכנסה לצומת.

ה. בניגוד לנטען על-ידי ב"כ המערער, ואף אם עסקינן בהרשעה על סמך ראיות נסיבתיות (שאין בה פגם), רשאי היה בית משפט קמא להגיע להרשעה על סמך קביעות העובדה המבוססות ממצאי מהימנות של עדים שהעידו עדויות ישירות מהתרשמותם הבלתי-אמצעית ממה שראו עיניהם. אף אם העדים העידו על כך שראו שהנהגת המעורבת נכנסה לצומת באור ירוק, המסקנה שהנאשם נכנס באדום היא נכונה.

ו. אכן החקירה המשטרתית לא הציגה לבית המשפט ראיות ממקורות אחרים, כצילומים, אך אפילו אם יש בכך מחדלי חקירה, אין כל חשש בנסיבות כי הגנתו של המערער במקרה זה, נפגעה כתוצאה מכך.

ז. מעבר לנדרש אעיר כי לאחר שקראתי את עדויות העדים בבית משפט קמא, עיינתי במוצגים ובחנתי טיעוני הצדדים בפני בית משפט קמא ובסיכומיהם, כי הכרעתו של בית משפט קמא בעובדות מעוגנת היטב בראיות שבאו בפניו. טענותיו של הסניגור ל"מזימה" שרקמה המעורבת בתאונה עם העדים להדחתם לעדות שקר אין לה כל בסיס ראייתי ולכן צדק בית משפט קמא בדחותו מכל וכל את

הטיעונים.

ח. באו בפני בית משפט קמא עדויות ברורות של העדים שושן נחמן "אני חוזר ואומר שברגע שלנו היה ירוק ואני מתכוון שלי ולנהגת היה ירוק..." (עמ' 31 ש' 41 לפרוט'), של בלום בועז "...כשהאדום התחלף התחלנו לנסוע ובאמצע החצייה הגיעה נהגת האופנוע משמאל במהירות גבוהה והתנגשנו בה..." (עמ' 27-28 לפרוט') של הנהגת המעורבת ושל מאיר רוטנמר שכולן חייבו להגיע לתוצאה אחת והיא: שהמעורבת בתאונה נכנסה כדין לצומת ולמסקנה המתחייבת שהמערער נכנס כשהרמזור בכיוון נסיעתו מראה - "אדום".

10. הערעור נדחה.

ניתן היום, א' חשוון התשע"ט, 10 אוקטובר 2018, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

חתימה